

[Tastesen.]

og tanken om særlige, beskyttede pensionater o. lign. for denne gruppe af medborgere må tages op til en vurdering.

Vi har i udvalget drøftet, om vi kunne gå endnu længere, til en endnu stærkere indsnævring af selve forvaringsparagraffen, således at den sidste gruppe af dem, man kalder mere farlige forvaringsanbragte, også kunne slippe for forvaring. Der har ikke kunnet opnås bred enighed herom, så dette er blevet forladt. Disse mennesker vil fremover blive bedømt for det første på grundlag af arten af den forbrydelse, de har begået, for det andet på grundlag af et farlighedskriterium.

Vi har i retsudvalget haft besøg af professor Waaben, straffelovrådets formand, og på baggrund af de oplysninger, vi har fået fra professor Waaben, om, at det formentlig kun drejer sig om et meget lille antal personer, der fremover vil blive idømt den helt tidsubestemte forvaring, måske en fem stykker om året, har vi kunnet acceptere, at lovforslaget skal forblive i den form, som det har fra justitsministerens side.

SF har stillet et ændringsforslag om, at forvaringsparagraffen helt skal bortfalde, og har derved ikke kunnet følge de øvrige fire partiers holdning: at vi skal standse op dér, hvor ministeren foreslår. Konsekvensen af, at man vedtog SF's forslag, ville være, at frihedsberøvelsen skal udmåles i tid under alle forhold.

Jeg er bange for, at slutresultatet for visse grupper lovovertrædere i modsætning til de berigelseskriminelle vil være, at tidsudmålingen vil blive af længere varighed, end hvis de idømmes forvaring. Det vil nemlig være således, at hvis SF's ændringsforslag vedtages her, vil man allerede i domsvoteringen tage højde for denne situation og gå til maksimumstrafferammen i mange, mange flere tilfælde, end det ellers ville være tilfældet, så jeg vil advare imod, at man stemmer for dette ændringsforslag.

Man kan selvfølgelig sige, at principielt bør samfundet kunne løbe en risiko — det gør vi i så mange andre forhold — i forhold til denne meget lille gruppe af medborgere. Men i denne omgang må jeg advare derimod, vi må iagttage udviklingen og se, hvordan denne paragraf vil blive brugt fremover, og hvis den, som nogle få grupper frygter, vil blive misbrugt, brugt for meget, er der jo

mulighed for folketetinget for at tage den op til en ny vurdering på et senere tidspunkt.

Jeg anbefaler altså, at man stemmer imod SF's ændringsforslag og stemmer for lovforslaget ved tredje behandling. Et lovforslag af denne karakter bør ikke gennemføres uden en forholdsvis bred tilslutning i folketetinget. Det må siges at være vigtigt, at vi får dette lovforslag igennem i denne samling, fordi det for et stort antal borgere, der er kommet i konflikt med loven, indfører en retstilstand, som er i overensstemmelse med de menneskerettigheder, som man må kræve i et demokratisk retssamfund i 1973.

Hans Toft: Jeg skal indskrænke mig til nogle få bemærkninger efter den grundige redegørelse for betænkningen, som den foregående ordfører er kommet med.

Ved første behandling af dette lovforslag gav vi udtryk for det beklagelige i den procedure, som justitsministeren havde fulgt i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget. Først efter lovforslagets fremsættelse fik vi her i folketetinget betænkningen over de strafferetlige særforanstaltninger, afgivet af straffelovrådet, og efter lovforslagets første behandling viste det sig, at justitsministeriet også først efter lovforslagets fremsættelse havde sendt forslaget sammen med de tanker, straffelovrådet havde gjort sig, til høring hos de forskellige myndigheder og oven i købet sat en så stram tidsfrist, at blandt andet landsretterne simpelt hen afviste at udtale sig, fordi de ikke mente, det kunne ske på et forsvarligt grundlag inden for dette korte tidsrum. Jeg synes, det er meget beklageligt, at justitsministeren havde et sådant hastværk, ikke mindst i betragtning af de meget vigtige bestemmelser, som lovforslaget indeholder.

På den anden side kan vi kun udtrykke vor tilfredshed med, at de ændringer, som især er blevet udsat for kritik, nu vil glide ud og først komme til behandling på et senere tidspunkt.

Jeg håber så, at justitsministeren vil præsentere folketetinget for et nyt undersøgelsesmateriale, der kan indgå i vore overvejelser om, hvorvidt disse omdiskuterede bestemmelser i §§ 16 og 17 i det hele taget skal laves om, som det er foreslået af straffelovrådet.

Hr. Tastesen gav udtryk for, at vi var